

30 Ιανουαρίου.

† Τῶν τριῶν ιεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου,

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

·Ιππολύτου ιερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς
εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823)·

Αὕρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

Ἄχος ^Μ πα ^π Θεος ος Κυριος και ε πε φανεν
η μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο ματι Κυρι ου ^π η

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμινάμην αὐτούς.

π Θεος Κυριος και ε πε φανεν η μιν
Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο
ο νο ματι Κυρι ου ^π η

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

Απολυτίκιον

π

^π^q Τους τρεις με γιστους φωστη

ρας της τρι ση λι ου Θε ο τη τος Δτους την

γ

οι κου με νην α κτι σιδογ μα των θει ει

ων πυρ σευ σαντας ^π^q τους με λιρ ρυ τους πο

ταμους της σο φι ι ας Δτους την κτι σιν πα

α σαν θε ^π ο γνω σι ας να α μασι κα ταρ δευ

σαν τας ^π^q Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε

ο λο γον Γρη γο ρι ον Δσυν τω κλι νω

I ω α αν νη Δτω την γλωτ ταν Χρυσο ρη μο

νι ^π^q παν τες οι των λο γων αυ τωων ε ρα σται Δ

συνελ θον τες υ υ μνοις τι μη σω μεν Δ αυ

τοιοι γαρ τη ^N Τριάς δι υ περ η μωνα ειπρε
 σβε ευ ου ου σιν ^π
^q

Ἐτερον Ἡχος δ' Δι

Δοξα Πατρι και Γιω και Αγιων Πνευμα τι
 ως των Αποστολων ο μοι τροποι
 και της οι κου με νης Διδασκαλοι τω
 Δε σπο τη των ολων πρεσβε ευσα τε
 ειρη νην τη οι κου με νηδωρη σασθε
 και ταις ψυχαις η μωντομεγα ελεος
 Και νυν και α ει και εις τους αιων

— — — — —

νας των αι ω νων α μην

Δ

, B

Δ Το απ αι ων ος α πο κρυ φον και Αγ

γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον 6 δι α σου

Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται 6

Δ

Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος

Δ

και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα

τα δε ξα με νος 6 δι ου α να στη σας τον

πρω το ο πλαστον Δ ε σω σεν εκ θα να του

τας ψυ χας η μω ω ων

Δ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἡχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας
Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς
ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις,
πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς
φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς
Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε,
Πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ρῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ
παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας,
μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι
Σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε
καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι,
πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν,
προτίθεσθε δύοι, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν, καὶ διὰ

τοῦτο ἄπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς. Μὴ μὲ παρίδης τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἀβυσσον ἔλέους ἢ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἔχθροις ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἴσχύεις, δσα καὶ βούλει, ως Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἡχος δ^ν.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ τῆς γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ως σωτηρίας ἡμῖν ὅντες πρόξενοι.

Δόξα... δόμοιον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις

δόγμασιν.

Καὶ νῦν... Θεοποίουν.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ὁ β' χορός ἡ πάντων βοήθεια.

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δέ "Ηχου.

Ἅχος ἄπος

B

^χ₆ Ἐκ νε ο τη το ος μου ^Δπολ λα α
πο λε μει με πα θη ⁶λ αλλ αυ τος αν τι λα

Δις

βου και σω σον Σωτηρμου

B

6
λ

6

Οι μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

πο του Κυ ρι ου ⁶λ ως χορ τος γαρ πν ρι ε

Δις

σε σθεα πε ζη ραμ με νοι

6
λ

B

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

6
λ

Π
B

Δ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω

ου ου ται ⁶λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

π β γ
ται ⁶ λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ⁶ λ

χ β γ
λκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶ λ

γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ⁶ λ αρ δεν ο ον τα α

πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶ λ

Προκείμενον. ^Μ ^Β γ
λ οι Ι ε ρεις σου Κυ ρι ε

εν δυ σον ται δι και ο συ νην Δ ^Δ και οι ο

σι οι οι σου α γα λι α σον ται ⁶ λ Δις

Στίχος. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ
ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

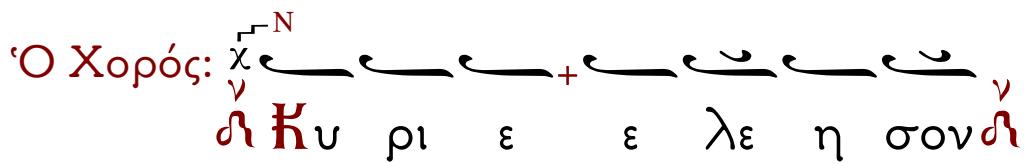
Τὸ τρίτον. ^{M B}
⁶_λ Οι I ε ρεις σου Κυ ρι ε +

εν δυ σον ται δι και ο συ νην ^{ζ' σ}_λ και οι ο σι
^γ_λ οι οι σου α γαλ λι α σον ται αι αι ^γ_λ αι αι ⁶_λ

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.

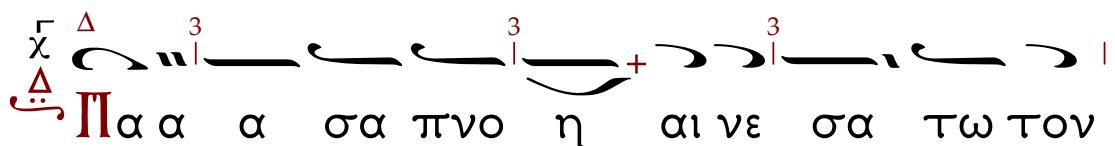
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός:
 Δ Ḫ υ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι ‘Άγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

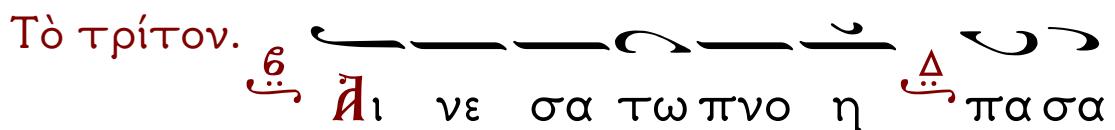
‘Ο Χορός:
 Δ Ḫ μη ην Δ

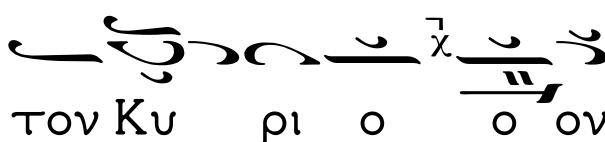

 Δ Ḫ πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δις)

Κυ υ ρι ον

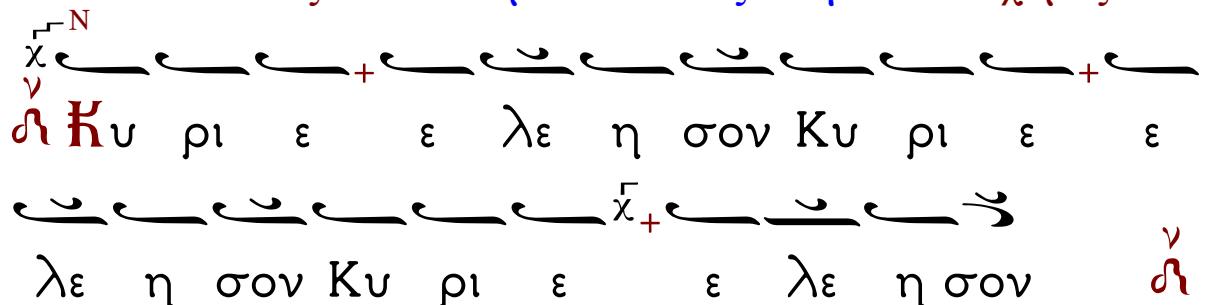
β

Τὸ τρίτον.
 Δ Ḫ ι νε σα τω πνο η Δ πα σα

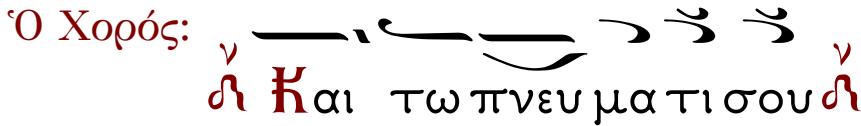

 τον Κυ ρι ο ο ον

Δ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

 Δ Ḫ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. Ὅ Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:

‘Ο Ιερεὺς: (ἈνάγνωσιςΕὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν' Φαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν.

Ὕχος ἐπὶ Δι

Ἄρχοντα πατρί και γιώ και Α
δόξα πατρί και γιώ και σκάλων

γιώ πνευματικούς δασκαλων

λων πρεσβειαίς ελέη ημον εξαλει

ψον τα πληθειαίς εμωων εγκλη μα

των

Και νυν και αει και εις τους αι ωνας

των αι ωνων αμην ταις της Θεο το

κου πρεσβειαίς ελέη ημον εξαλει

ψον τα πληθειαίς εμωων εγκλη μα

των

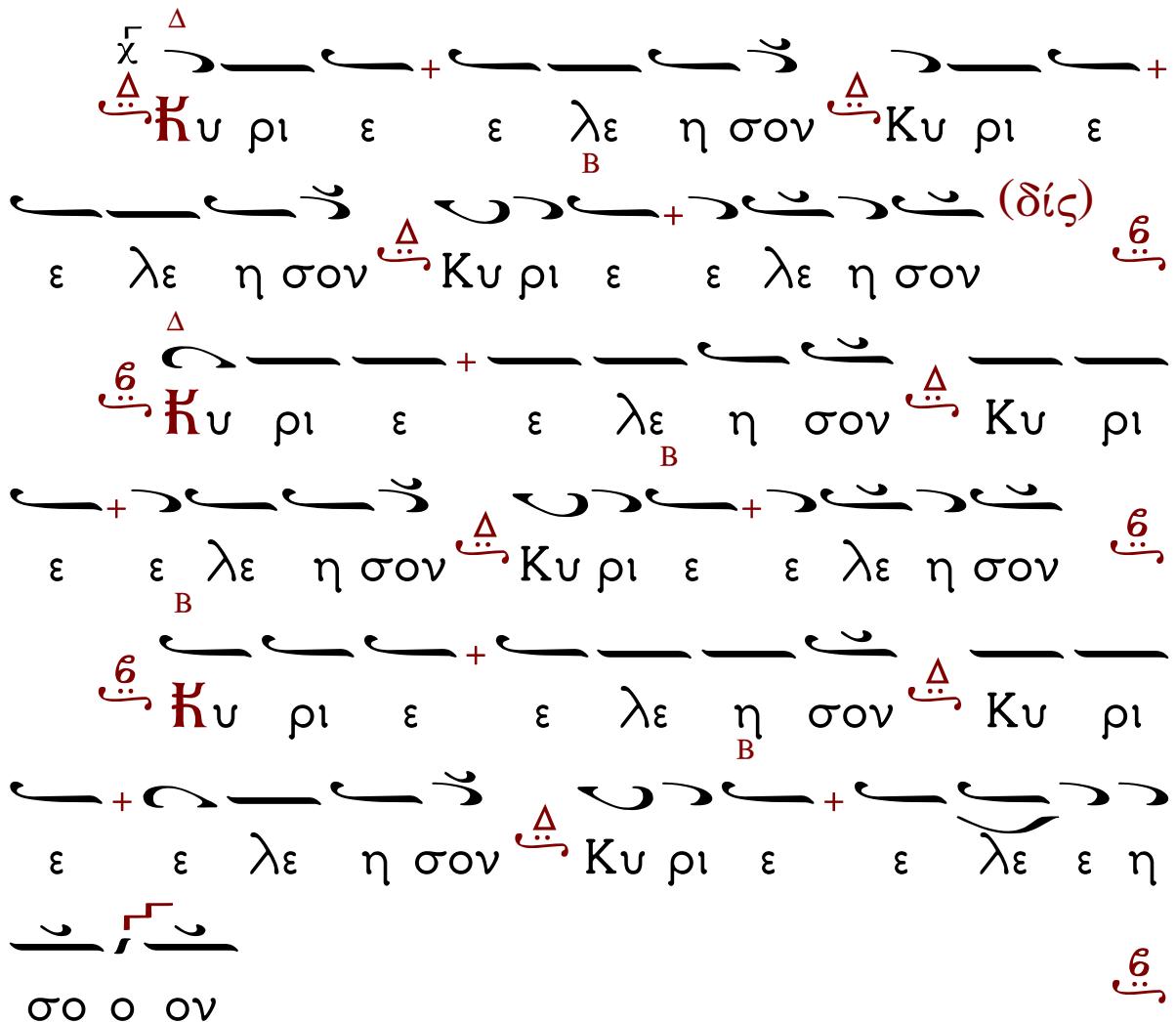
π
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον

π
 το α πνο ο μη μα α α μου

π
 Ε ξε χυθη η χα ρις εν χει λε ε
 σι ι ι η μων ε ο ο ο σι ι οι Πα τε
 ε ε ε ε ρες και γε γο να τε ποι με
 νες της του Χριστου ου Ε ε εκ κλη σι ι
 ι ι ας δι δασκοον τε ες τα λο γι κα α
 α προ ο βα α α τα πι στε ε ευ
 ειν εις Τρι α α α δα ο μο ου ου ου

ι ε σι ε ν μι α α α Θε ο τη τι
 ι ε σι ε ν μι α α α Θε ο τη τι
 ι ε σι ε ν μι α α α Θε ο τη τι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Οι Κανόνες.

΄Ωδὴ α'.

΄Ο τῆς Θεοτόκου.

΄Ηχος β'. ΄Ο Είρμος.

Δεῦτε λαοί, ἀσωμεν ἀσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν
λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
δεδόξασται. **Δίς**

Στίχ. Έπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὔσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν,
όμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος,
χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, σὺ με διάσωσον.

Στίχ. Έπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ολην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον,
ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες,
Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ,
διασωζόμεθα.

Στίχ. Έπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν
σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου,
καὶ τιμίων αἵμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων,
καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Στίχ. Έπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κεὶ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος,
θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἅγίων.

Ὥρδὴ α'.

Ὕχος β'.

Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἀγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τὶς ἀμοιβὴ; τὶς ἀνταπόδοσις πρέπουσα,
τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ'
ἡμῶν εὔεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι,
χειραγωγούμεθα.

Στίχ. Ἀγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ρητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι,
καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν,
συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας,
ἀντιτιμάτωσαν.

Στίχ. Ἀγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἔδιον μέν, οὐδὲν ἡνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν
γῇ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὥφθησαν, τοῦ
κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν
ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κε τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἐπερος Κανῶν τῶν Ἅγιων.
 Ὡδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.
 Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
 ἡμῶν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα,
 σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου,
 πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργείτω μοι,
 λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἣς δοξάσαι δυνήσομαι,
 οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
 ἡμῶν.

“**Ω**σπερ κρατήρος ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ
 ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς
 φιλανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς
 καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς
 ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς
 ἔπαινον.

Δόξα...

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἐπρεπε, καὶ τὰ
 ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὅμνος, τοῖς θείοις
 ὀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει
 καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν
 αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαιάων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ, οἵς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἔπειχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Τῆς Θεοτόκου.
 Ὁμή γ'. Ἡχος β'.
 Ο Είρμος.

Сτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ
 νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου
 ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
 ὑμνούντων σε. **Δίς**

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἀγνὴ Θεὸν ὅν ἔτεκες,
 παράσχου εὐέλατον σοῖς ἵκέταις, τοῖς
 προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς
 προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουουσον,
 Παρθένε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἦν εἰρήνευσον
 Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ολην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον,
 Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν
 καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με
 ἀειπάρθενε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον,
ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ
πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε
ἰκέτευε.

΄Ωδὴ γ'. Τῶν Ἀγίων.

΅Ηχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. ᾿Αγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Η σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Στίχ. ᾿Αγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Στίχ. ᾿Αγιοι του Θεου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ιδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ίδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ίδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος, οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τὶς οὐ θαυμάσεται;

Ἐπερος τῶν Ἅγιων.

Ωδὴ γέ.

Ὕχος πλ. δέ.

Ο στερεώσας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν
οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ
καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες,
οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς
εὐφημείσθωσαν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον
ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν,
ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ
τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα...

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην
σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει,
ὑποκύπτουσαν, αὐτῇ καὶ δουλικῶς
λατρεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς
προβάλλεται ρήτορας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

‘Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας
Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἅγιων,
οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἔκείνων στόμασι, τὰ
κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ^ν.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς,
Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς,
συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν
ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὅμοῦ καὶ
τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν
μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ
θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας
κραυγάζοντες· Ιεράρχαι τρισμέγιστοι,
πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν
Ἄγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς,
Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ
τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὸν
ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἀλιεῖς, ἐν
γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ
οὗτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν
κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες
βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι,
ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέροαντλον, καὶ
εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν,
φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην
παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν
γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῷ Γίῳ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.
Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς Ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ
ἀνάπταυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν
κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν δλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος δοξάζων τοὺς Ἅγίους σου.

‘Ο Οἶκος.

Τὶς ἵκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν
γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει
Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν
θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην
φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις
χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ'
ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων
δωρεῶν τούτους ἡξίωσας, ως πιστούς σου
θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τούς Ἅγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν
Ἄγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οίκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου.

Σπίχοι.

Όμοιού δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
 Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντες ἐν βίῳ.
 Κοινὸν τὸν ὅμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
 Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
 Ἔαρ χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·
 Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
 Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριάς λάμπει κτίσιν,
 Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν δρωμένην.
 Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
 Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
 Κἀλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
 Ὁσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὁρθῶς σέβας.
 Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
 Ἡμεῖς ἀνηγέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας,
 Κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
 Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
 Κτίσιν συνιστᾷ τὴν δὲ τὴν δρωμένην,
 Τὸ Πῦρ, Ἄήρ, Ὑδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις.
 Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
 Τὴν πρὸς Θεόν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν
 Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
 Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηῖνων,
 Καὶ γῆινον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
 Ο Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
 Πρὸς ὄψις αὖ πείθοντα πάντα ἐκτρέχειν.
 Τοῖς λιποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
 Ἀναπνοὴ τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
 Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὅδάτων,
 Ο καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,

Τοὺς ἔκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.

Οὕτω πρὸς ὅψις τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,

Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.

Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ὀγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε καὶ ἡμᾶς ἐν δόμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου Πάπα Ρώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς καὶ τῶν λοιπῶν.

Σπίχοι.

Τόλμῃ θάλασσαν Ἰππόλυτος εἰσδύνει,

Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,

“Ὕν οἶα ξυρῶ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,

Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου,

Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἰππόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκτανε ρεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Σπίχοι.

·Ο Θεόφιλος τὴν φίλην τμῆται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις δὲ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασία τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἅγιος Γά

Ωδὴ α'. Ἡ ἔχεται αβυσσο το κον πεδον η

λιος ε πε πολευ σε ποτε ω σει τει χος
γαρ ε πα γη ε κατε ε ρω θεν υ δωρ

λα ω πεζο ποντο πο ρου ουντι και θε αρε
στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι 1 1

ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζασται

Ωδὴ γ'. Ἡ το στε ρε ω μα Δτων ε πι σοι

πε ε ποι θο ο οτων στε ρε ω σον Κυ ρι ε την

Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω ρι α' χορός χ τω

τι μι 1 ω σου αι αι μα τι

'Ωδὴ δ^λ.

καὶ αἱ λυψενοῦ ρά νους η
 αἱ ρε τη σου Χριστε ṣ της κι βω του γαρ
 προ ελθων του α γι α σμα τος σου της α α
 φθο ρου Μη τρος π^π εν τω να ω της δο ζης
 σου ṣ ω φθη ης ως βρε φος ṣ αγ κα λο φο ο ρου με
 ε νος π^π και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της
 σης αι νε ε σε ως

'Ωδὴ ε^λ.

ει δεν Η σα ι ας συμβο λι
 κως ṣ εν θρονω ε πηρ μενω Θε ον ṣ υπ Αγ
 γε λων δο ζης δο ρυ φο ο ρου με ε νον π^π ω τα αλας
 ε βο α ε γω ṣ προ γαρ ει δον σω μα του

με νον Θε ον ^π φω τος α α νε σπε ρου ^χ και ει

ρη η νης δε σπο ο ζον τα ^η

Ωδὴ στ'. ^η βο η σε ε εσοι ^π ι δωων

ο πρε ε εσβυς ^π τοις ο φθαλμοι οις το σωωτη

ρι ι ον ^π ο λα οις ε πε στη ^χ εκ Θε ου Χρι

στεσυ θε ος μου ^η

Ωδὴ ζ'. ^η ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^χ

Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας ^π και Παρ θε νω α

κη ρα τω ε νοι κη σαν τα ^χ Θε ον Λο ο γον

υ μνου ου μεν ^π ευ σε βως με ε λω δου ου ουν

τες ^π Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρωνη μων

τι **Ἄ**ι νου μεν ευ λο γου μεν **ῷ** και προ σκυ

νου ου μεν το ον **Κ**υ ρι ι ον

Ωδὴ η'. **Ἄ** στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν

τες **ῷ** οι θε ο σε **β**ει ας προ ε στω τες **Ν**ε α

νι αι **ῷ** τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες **ῷ**

θει ον υ μνο ον ε με ελ πον **ῷ** Ευ λο γει τε παν

τα τα ερ γα τον **Κ**υ ρι ον **ῷ** και υ περ υ **ψ**ου ου

ται εις παν τας τους αι ω ω να **Δ**α α ας

Τιμωπέρα εἰς ἡχον β'.

Ἔχος Β' Πά—

^Π
Δ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου

^Π
Δ

ε πι τω Θε ω ωτωσω τη ριμου ^π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

Μ

Π

ρα φιμ ^π την α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

^Π
Δ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^Δ ι δου γαρ

α πο του νυν ^χ_Δμα κα ρι ου σιμε πα ασαι
 αι γε νε αι ^π
^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ ^πτην α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον
 τε κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κου σε
 ε με γα λυ νο μεν ^π
^π Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος ^Δκαι α γι ον το ο νο
 μα αυ του ^Δκαι το ε λε ος αυ του ^χ_Δεις γε
 νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον ^π

Π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ιτως των Σε

ραφιμ ^π την α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

^χ ^π Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του ^Δ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

^χ ^Δ φα νους ^{δι} α νοι α καρ δι ας αυ των ^π

Π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ιτως των Σε

ραφιμ ^π την α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

^χ
^π **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων

^π και υ ψω σε τα πει νου ους ^π πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων ^χ
^Δ και πλου τουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους ^π
^Π

^π **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ιτως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

^π Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του μνησθη ναι ε λε ους ^π κα θως ε

λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ^Δ τω

Α βρα αμ ^Δ και τωσπερ ματι αυ του ε ως αι

ω ω νος ^π

Π

^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθι ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

·Η Θ· ·Ωδή τοῦ κανόνος.

Τῆς Θεοπόκου. Ἡχος ὁ αὐτός.

χ ^Μ ^Π Μ ^Π
 Τονεκ Θε ου Θε ον Λο γο ον τον αρ
 ρη τω σο φι α ^Μ ^Π η κον τα και νουρ γη σαι
 τον Α δαμ ^π βρω σει φδο ρα πε πτω κο τα δει
 νως ^π εξ Α γι ας Παρ θε νου α φραστως
 σαρ κω θεν τα δι η μας ^π οι πι στοιο μο φρο
 Δίς
 νως εν ^Π υ μνοις με γα λυ νο μεν
 χ ^Π
 Υ πε ρα γι α Θε ο το ο κε σω
 σονη μας ^Π
 θε ο μα κα ρι ιστε κο ρη η την ελ πι
 δα μου πα σαν ^Π προ θυ υ μως α να τι θη μι
 εν σοι ^Π σω σον με Μη τηρ της ον τως ζωης ^Π

καὶ τρυφῆς α εν να ου πλησθήναι καθι κε
 τευε Αγνη^π τον εν πιστει και πο θω^σ σε
 υμνοις με γαα λυνοντα^π
 Υ πε ρα γι α Θε ο το ο κε σω
 σονη μας^π
 πι φα νει σα Παρ θε νε ε της ψυ^π
 χης μου τον ζοφον^π φω το οσου ταις α υ
 λοις α στρα παις^σ αυ γα σον πυ λη του Θει ου
 φω τος^π και πυ ρος αι ω νι ου^π ρυ σθη ναι
 κα τα ξι ω σον Αγνη^π τον εν πιστει και πο
 θω^σ σε υμνοις με γαα λυνοντα^π

π
Ψ πε ρα γι α Θε ο το ο κε σω
σονημας π
π Νε νο ση κο τα ας ο ρω σα α και ψυ
χην και το σω μα π και βε βλη με νους πα θε
σι δει νοις Δ τη ευ σπλαγ χνι i α α σου Δε
σποι να π ρα πευ σα σα λυ u σον των νυν
πα ρε νο χλουν των λυ πη ρων π i να παν τες
σε u u μνοις α παυ στως με γα λυ νο
μεν π

Κανών τῶν Ἅγίων.

Ὕχος β'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

π Με γα λυ νον ψυ χη μου Δ τους εν

— — — ε ραρ χαις φωστη ρας τρεις με γα α
 λους π

π Η δου ου το υ με τε ρον γε ωρ γι ον

και αι ποι μνι ον π περ ου τους με γι στους

πο ο νους υ πεστη τε εις εν συ νελ θον τε

ες ο μου τε π τους τρεις υ μας συμ πα ρα λα

βο ον τες κοι νην ε χει αι νεσιν π την υ μων

η διστη ην ε νωσιν π

π Με γαλυ νον ψυ χη μου π τους τρισ σο

λαμ πτη ρας Χριστου της Εκκλησιας π

π Ου δι ι στο μον μαχαιραν η χαρις αλ

λα τριστομον ^π κα τατων πο λε μιων αυ
 της προβαλλεται ^π εν ου ρα νο χαλκευτον
^Δ ζι φος [♂] τρισινακμαιαις κα τε στο μω μενον
^π α ει ει προ μα χο μενον τριλαμ πους μι
 ας Θε ο τη τος ^π

^π Με γαλυ νον ψυ χη μου ^Δ [♂] τους κε κο
 σμη κο ο τας Χριστου την Εκκλησι αν ^π

^π Υ μωων το πο λιτευ μα εν ου ρανοις
 ην Εν δοξοι ^π και την σαρκα φορουν των ε τι
 την ασπιλον ^π ους ει λι κρινως νυν οι κουν
^Δ τες [♂] τους ε πι γη ης η μας στε φο μενους ^π

τα α α νω πρε σβευ ε τε και φρο νειν και
 πραγματευ εσθαι

^π Με γαλυνον ψυ χη η μου την τι μι
 ω τε ραν ^ξ ^Δ και εν δοξο τε εραν των α νω
 στρατευ μα α α ατων

^π Κτε νει ει με το πλατος σου των με γα
 λει ων Δε σποινα ^π κα τα πνιγον τον λογονυ
 πο πυ κνο τη τος ^π και μοι πα ρα δοξως συμ
 βαι νει ^Δ το α πο ρει ειν εκ της ευ πο ρι ας
 δι ο ο τον το σου τον σε με γα λυ ναν
 ταδο ξα ζομεν

Ἐπερος τῶν Ἅγιων.

Ὕχος πλ. δ'. Ἐξίστη ἐπὶ τοῦτῳ.

Ὕχος λαὶ — Γα

Δικαιοσύνη γα λυ νον ψυ χη μου τους της πα α
 να γι ας Τρι α δος τρει εις ποι με νας
 Δικαιοσύνη της Τρι α αδος η Α ρε τη Δι
 καιοσύνη της Τρι α αδος η Α ρε τη Δι
 η μιν αι γληνα να λα αμ ψα σα τρι λαμ πη
 Δικαιοσύνη της Τρι α αδος η Α ρε τη Δι
 ρα νι ι ους μυ στα γω γους Δι δι ω ων ε
 πι την θει αν η ε κει ει νης θε ω ρι αν Δι οι
 ευ σε βουν τες ο δη γου με θα

Ἄλλε Με γα αλυ νον ψυ χη μου ἀτους εκ τρι
ση λι ι ου φωστη ρας τρεις με γα λους
Ἄλλουκ ε εστι δευ τε βει ον εν τοις τρι σι
Ἄλλα πρεσβεια γαρ ε καστος φε βε ται Δ^q πρω
τος δο κων και τους ο μο τι ι μους υ περ νι
κων ἀ ε ξοι κει ου ται μαλ λον δε Δ^q την αλ
λη λων νι κην πε ρι χα ρως ἀ ου χω ω ρα γαρ
εν ταυ θα Δ^q τω φθι ο νω παρ ρη σι ας ἀ λυ
μαι νο με νω την ο μο νοι αν
Δόξα Πατρί. ἄλλε Με γα αλυ νον ψυ χη μου
Ἄλτης τρι συ πο στα ατου Δ^x και α δι αι ρε

του Θεού της τοστοκρατος

ΓΔ

Μ Γ

Μ

ΔΠ

α τε ρας η ευ σε ε βει α τους αυ

Γ

της Δπρω το το κους υι ους α να δει ζα σα

Μ

Γ

Μ

Γ

τε κνα γεν να γνη σι α και α μω μα δι αυ των

Μ

Γ

Δ τε λει ου με να Πνευ μα τι Δ τω ζω ην λα

Μ

Γ

λη σαν τι εν αυ τοις Δ και σω ωζειν ε ζαι τει

Μ

Γ

ται Δ εις τε ε λος την ει ρη νην Δ ην απ αυ

των ε κλη ρο νο μη σε

ΓΔ

Και νυν...

Μ

Γ

Δ Με

γα α λυ νον ψυ χη μου Δ

την τι μι ω τε ε ραν των α νω στρα α τευ

μα των

ΓΔ

Μ Γ Μ Γ
 Δι όν Θε ου τουζωντοςητωνσο φωνδι
 Δι δα σκαλων α κροτης ε κη ρυξε ^Δ_q τον σον
 Γι ον ^Δ_q εξ α πο κα λυψεως Πατρι κης ^Δ_q
 ουκ εκ σαρ κος και αι ματος ^Δ_q του το μυ η
 θει ει σαΜητερθε ου ^Δ_q δι ο οσε και Παρ
 θενον ^Δ_q δι δαξασα σα Μη τε ραδι και Θε ο
 τοκον ε με γαλυ νε ^Δ_q

Είπα ψάλλεται ὁ είρμος Σ' ώδης τῶν Καταβασιῶν.

Χ Γ Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Ε Λ Π Ι Ι Ι Ζ Υ
 Ή Θε ο το κε η η ελ πι ι ι ι ι ι ι
 πα αν των τωων Χριστι ι α α νων ^Δ_q σκε
 πε φρου ρει φυ υ λατ τε ε ε ^Δ_q ι του ους ελ

πι ι ζον τα ας ει εις Σε **Γ**ν νο ο μω
 σκι α και γραμ μα τι **χ** τυ υ πον κα τι ι δω
 με εν οι πι ι στοι **π** παν αρ σεν το την μη τραν
 δι α νοι οι γο ον α γι ον Θεω **π** δι ο πρω
 το ο το κον Λο ο γον **χ** Πα τρος α να αρ
 χου **χ** ι ον **χ** πρωτο το κου με νον μη τρι **χ**
 α πει ραν δρω με γα λυ νο με ε ε εν **Γ** **Γ** **Γ**

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γ'.

Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους
ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον
Θεολόγον, Χρυσόστομον Ιωάννην,
ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἐπερον, ὅμοιον.

Η ἑνιαία θεότης, Πατὴρ Γίδες καὶ τὸ
Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου
καὶ Ιωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, μὴ
χωρισθείην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, ὁ β' χορός πῶς
γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τούς αἰνους Ἡχος Δι

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα
 α τω τον Κυ υ ρι ον αι νει τε τον
 Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων
 αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις
 υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος
 τω ω ω Θε ε ε ε ω
 Ηι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγγε
 ε λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι
 δυ να α α μει εις α α αυ του σοι
 πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ج

ω

Δ

Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του Δι αι νει τε αυ τον Δι κα τα
το πληθιος της με γαλωσυνης αυ του Δι

Δ Ποι οι οις ευ φη μι ω ων στε ε μα α α
σι Δ στε φα νωσωμεν τους δι ι ι δασκα α
λους Δ τους δι η ρη με νους τοις σω μα α σι
και συ νημ με ε νου ου ους τω πνε ε ευ μα
α α α τι Δ τους των θε ο φο ρων πρωω
ωτοστα α τας Δ τρι α δος τους ι σα ρι
ιθ μου ους και θε ρα α α πο ο ο ον τας 6

φω ω στη ρας της οι κου με ε νη ης δι α
λα α αμ πο ο ο οντας ⁶ της εκ κλη σι ι
α α ας τους στυ υ λους ^Δ ους στε φα α
νοι οις δο ο ξης ^Δ ως νι κη η σαν τας
στε φα α νοι ^Δ Χριστος ο Θε ος η η μων ο
ε εχων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε

ε ος

^χ
^Δ **Ἄ**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος ^Δ αι νει τε αυ τον ^Δ εν ψαλ τη ρι ω

και κι θα α ρα

^Δ **Π**οι οι οις υ μνω δι ω ων κα αλ λε ε ε

σιν α να δη σω μεν τους θε ε ε ο φο ο
 ρους ^Δτους ου ρα νο μυστας και κηρυ υ κας
 της ορ θο δο ζι ι α α ας υ πα α αρ χο
 ο ο οντας ^γ_θτους α κραιφνεστα τους θε ε ε
 ο λο ο γους ^Δτον με γαν ι ε ρο φα α
 αν το ρα Βα σι ι ι λει ει ει ει ον ⁶ το
 ον θει ον και θε ορ ρη η μο ο να Γρη γο ο
 ο ρι ι ι ι ον ⁶ και Ι ω α αν νη
 η ην τον πα α νυ τον χρυσου ουν τη ην γλω
 ω ω ταν ^Δους ε δο ο ζασενη Τρι ι ας ^Δ
 α ζι ως ο Κυρι ι ος ο ε εχων το με ε

γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Δ

χρι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορδαι αιςκαι

ορ γα α νω

Δ

Ποι οι οις εγ κω μι ω ων ρη η μα α α

σιν ε παι νε σωμεν τους Ι ι ι ε ρα αρ

χας τους ι σα πο στο λους εν χα ρι ι τι

και ο μο τι ι μου ου ους χα ρι ι ι σμα

α α α σι τους της α σε βει ας κα α α

τα λυ υ τας σω τη ρας και ο δη γου

ους λο ο γω και πρα α αγ μα α α α τι

6

ποι οι με νας χριστο μι μη η του ους δι α
 πι ι ι στε ε ε ε ως ⁶ τους ε πι γει ει
 ου ου ους Αγ γε ε λους βρο τους ου ρα α νι
 ι ι ους ^Δ ους ε τι ι μη σεν ο Χρι ι στος
 της δο ξης ο Κυ ρι ι ος ο ε εχων το με ε
 γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
^Δ ^χ ^Δ ι νει τε αυ τον εν κυ μ βα λοις ευ
 η χοις ^Δ αι νει τε αυ τον εν κυ μ βα λοις
^χ α λα λαγ μου ^Δ πα σα πνο η αι νε σα α τω
 τον Κυ ρι ον
^Δ ^Δ Ποι οι οις ευ φη μι ω ων στε εμ μα α α

σι ^Δ κα τα στε ψω μεν τον Χρυ υ υ σο
 λο ο γον ^Δ α μα Βα σι λει ω Γρη γο ρι ι
 ον τα σε πτα δο χει ει α α α του Πνε ε ευ
 μα α α α τος ^υ ^θ τους στερ ρους της πι στε
 ω ω ως προ μα α χους ^Δ τους στυ λους της
 εκ κλη σι ι α ας πι στω ω ων στη η η ρι
 ι ι ιγ μα ⁶ α α παντων α μαρ τα νο
 ον τωων παρα μυ υ υ θι ι ι ι ον ⁶ πη
 γας βλυ ζου ου σα α ας το να α μα ^Δ εξ ου
 α ρυ ο ο με ε ε νοι ^Δ η δυ νο ο με θα
 ταις ψυ υ χαις ^Δ αι τουν τες συ γ χω ρη η σιν

σφαλ μα α των και με ε γα α ε ε ε λε
 ε ε ε ος

Δόξα... Ἡχος Β'.
Πρὸς τό, Σήμερον ὁ Χριστός.

Ἡχος Δι

Ἄδο ο ο ξα Παα α τρι ι ικαι γι ω
 και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
 Κη η με ε ε ε ε ρον αι ψυ χαι
 αι τω ων γη γε ε νω ω ων ψουν ται ε
 ε ε εκ γη ι ι ι ι ι νω ων ση
 με ρον ου ου ρα α νι ι οι οι οι γι ι νο
 ο ον ται των Α α γι ι ω ω ων ε ε
 ε εν τη η μνη η η μη αι γαρ πυ υ
 υ λαι των ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω

ων ε παι αι ρο ον ται αι και η μιντα
του Δε σπο ο του ου ου γνω ρι ι ι ζο ο ο
ον ται οι λο ο ο ο γοι τους λο ο γους
κη ρυ υ υ του σι και αι γλω ω ω
ω ωσ σαι αι αι αι τα θα α αυ μα τα με
ε ελ που ου ου σιν η μει ει εις δε ε
ε ε ε προς τον Σω τη η η η ρα α
βο ο ω ω ω ω μεν Δο ξα σοι Χρι στω
ω ω ω τω Θε ε ε ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω τοι οις γαρ πι στοις ει
ει ρη η η η νη η δι α του ου ου

των ε ε ε γε γο ο ο ο ο νει
 Γ Δ Γ Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 Μ Δ

νας των αι ω νων α α μην
 Δ

Κη η με ε ε ε ε βο ο ον ο Χρι
 Δ Β Μ

στος εν τω Να ω προ σφε ε βε ε ε ται
 Μ Δ Γ Δ

αι αι αι αι ως βρε ε φος ση με ε ρον υ
 Δ

πο νο ο μον γι ι ι ι νε ε ε ε ται ο
 Β

Μω ω σει ει δι ι ι δου ου ου ους το ον
 Δ Μ

νο ο ο μον των Αγ γε ε ε λων αι στρα
 Ο

τι ι αι αι αι τε θα α α αμ βη η η
 Δ

ην ται εν αγ κα α α α α λαι αι αι αις

γη ραι αι αι αι αις κα τε χο ο ο με
 ε ε ε νον τον συ νε χον τα πα α α αν
 τα θε ω ω ω με ε ε ε ναι ⁶ Συ με
 ων ευ λα βει ας πλησθεις και χα ρα α ε
 ε βο ο ο ο α ⁹ νυν α πο λυ εις με ε ε
 Σω ω ω τερ ^A εκ της ε πι κη η η η ρουζω
 ης ^B προς τη ην α α α γη η η ρω
 λη η ξιν ^A ει δο ο ον γα α α αρ σε
 και αι ευ φρα α α α ανθην ^A

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐπιλογές.

Ὕχος Δι

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δο
 ζα εν υψιστοις Θεω και ε πι γης ει
 ρηνη εν ανθρω ποιευ δο κι ι α
 Υ μνουμενσε ευλογουμενσε ε προ
 σκυ νου μεν σε δοξολογουμενεν σε ευ
 χαριστουμε ενσοι δι α τηνμε γα αλην
 σουουδο ο ο ζαν

Κυρι ε βασιλευ ε πουρανι ε Θε
 ε ε πατερ παντοκρατορε Κυρι ε
 γι ε μονο γε νες Ιη σου χριστε

καὶ Ἀ α γι ον Πνε ε ευ μα

Δ

Δ **Κ**υ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε

ου ♂ ο Γι ος του Πατρος ο αι αι αι ρων

Δ

την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου Δ ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων ♂ τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο οσμου

Δ

Δ **Π**ροσ δε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πατρος Δ και

ε λε η σον η μας

Δ

Δ **Ο** τι συ ει ει μο νος Α γι ος Δ συ

+ ει ει μο νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι

στος εις δο οξαν Δ Θε ου Πατρος α μην Δ
Δ Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο ο γη
σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
σου Δ εις τον αι ω ω να Δ και εις τον αι
ω να του αι ω ω ω νος Δ

Δ Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
ναι η μας Δ

Δ Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
Θε ος ζ' των Πα τε ρων η μων Δ και αι νε
τον ζ' και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω ωνας α μην
 Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου
 εφ η μας κα θα α περ ηλ πισα μεν ε
 πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ξοον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ')
 Δι

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν
 εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σοον με ι α σαι την
 θυχη ην μου ο τι η μαρτο ο ον σοι
 Δι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον
 Δι

δι δαξον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
 σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ω τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
 τω φω τι ισου ο ψι ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
 νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο
 ος Α γι ο ος Ι σχυρος Α γι ο ος Α α
 θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
 Ι σχυρος Α γι ος Α α θα να τος ε
 λε η σον η μα α α ας **Δίς**

Δοξα Πατρι και γιω και Α
 γιω Πνευματι
 Και νυν και α ει και εις τους αιωνας των αιωνων α μην
 ια γιος Α α θανατος ε λεη η σον η μα α α ας οσμαπικόν.
 ια α α α α α α α α γιος
 οις ο ο Θεε ο ο ο ο ο ο ο οις
 ια α α α α α α α α γιος οις
 ια ι σχυρο ο ο ο ο ο οις
 ια γιο οις α α α θανατος

ε λε ε η η σο ον η η μα α α α α
 α α α ας

Απολυτίκιον Ἡχος δ' Δι

Ἄ ρτων Α πο στο λων ο μο ο τρο ποι
 και της οι κου με νης Δι δα σκα λοι τω
 Δε σπο τη των ο λων πρε σβε ευ σα τε
 ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη σα σθε
 και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ο
 ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕπατος λαβη Νη

1.

2.

3.

4.

5.

6.

ΕΤΕΡΑ.

1.

2.

3.

4. **κύριε ελέη σοον** **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**
κύριε ελέη σοον **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**

5. **κύριε ελέη σοον** **π** **κύριε ελέη σοον** **π**
κύριε ελέη σοον **π** **κύριε ελέη σοον** **π**

6. **κύριε ελέη σοον** **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**
κύριε ελέη σοον **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**

7. **κύριε ελέη σοον** **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**
κύριε ελέη σοον **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**

8. **κύριε ελέη σοον** **α** **κύριε ελέη σοον** **α**
κύριε ελέη σοον **α** **κύριε ελέη σοον** **α**

9. **κύριε ελέη σοον** **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**
κύριε ελέη σοον **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**

10. **κύριε ελέη σοον** **π** **κύριε ελέη σοον** **π**
κύριε ελέη σοον **π** **κύριε ελέη σοον** **π**

11. **κύριε ελέη σοον** **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**
κύριε ελέη σοον **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**

12. **κύριε ελέη σοον** **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**
κύριε ελέη σοον **γ** **κύριε ελέη σοον** **γ**

'Αντίφωνον α'.

'Ηχος Δι

Γ
χ Δ μη η ην Δ

Σπίχ. α' $\chi^M \Delta$ Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το α γιον αυ του Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

$\Delta + \Delta$ τερ σωσον η μας

Σπίχ. β' $\chi^M \Delta$ Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και μη ε πι λαν θα νου Δ πα σας

+ τας αν τα πο δο σεις αυ του Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. γ! Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. δ! Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Δ.

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
 Σωτερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

μη η ην

Σπίχ. α! οι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου

ψαλ λωτω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

ζω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας οι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β! Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Γ ^Δ ^Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
^Δ ^M ^Γ ^Δ
 φαλλον τας σοι αλ λη λου ι α ^Δ

Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ ^Δ ⁺ ^Δ
^Δ **Τ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
^Δ ⁺ ^Δ
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Γ ^Δ ^Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ψαλλοντας οι αλληλου ι α
Σπίχ. δ! Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις
τον αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε
νε α αν και γε νε αν
Cω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλοντας οι αλληλου ι α
Δο ξα Πα τρι και γι ω και A γι
ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

Μ Δ
 Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ' εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Ν
 ναν θρω πη σας Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Μ
 ο Θε ος Δ θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 Χ
 Υ ει εις ων Δ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ' Μ
 6 Γ Δ
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα α ας

Αντίφωνον γ'.
Ἅγιος Πα

πρώτη ου ρα νοι δι η γουνται δοξαν Θε
ου Διποι η σιν δεχειρων αυ του Δι α ναγ γε λει
τοστερε ω μα Δι
Ἄπολυτίκιον.
πρώτη ους τρεις με γιστους φωστη
ρας της τρι ση λι ου Θε ο τη τος Δι τους την
οι κου με νην α κτι σιδογμα των θει ει
ων πυρ σευ σαντας πρώτους με λιρ ρυ τους πο
τα μους της σο φι ι ας Δι τους την κτι σιν πα
α σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ
σαν τας πρώτας Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε

ο λογον Γρη γο ρι ον Δισυν τω κλι νω
 Ι ω α αν νη Διτω την γλωτ ταν Χρυσο ρη μο
 νι π^παν τες οι των λο γων αυ τωων ε βα σται Δ^π
 συνελ θον τες υ υ μνοις τι μησωμεν Δι αυ
 τοι οι γαρ τη Τρι α α δι υ περ η μων α ει πρε
 σβε ευ ου ου σι ι ι ν
π^π

Εἰσοδικόν.

Ὕχος Δι

τῷ Χριστῷ Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν καὶ προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι οις
 θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α

Ἀπολυτίκιον. ^π
 Χριστὸς τρεις με γι στους φω στη
 ρας της τρι ση λι ου Θε ο τη τος Δι τους την
 οι κου με νην α κτι σιδογ μα των θει ει
 ων πυρ σευ σαντας ^π τους με λιρ ρυ τους πο
 ταμους της σο φι ι ας Δι τους την κτι σιν πα
 α σαν θε ^π ο γνω σι ας να α μασι κα ταρ δευ
 σαν τας ^π Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε
 ο λο γον Γρη γο ρι ον Δι συν τω κλι νω
 Ι ω α αν νη Δι τω την γλωτ ταν Χρυσο ρη μο
 νι ^π παν τες οι των λο γων αυ τωων ε ρα σται Δι
 συνελ θον τες υ υ μνοις τι μη σω μεν Δι αυ

τοιοι γαρ τη^N Τριάς δι^{II} υ περ η μωνα ειπρε
 σβε ευ ου ου σιν^{πq}
 Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὕχος $\frac{1}{4}$ Πα

$\pi^{\text{π}}$

$\pi^{\text{π}}$

O μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω

$\pi^{\text{π}}$

το κω σου $\Delta^{\text{Δ}}$ και χει ει ρας του Συ με ων

$\pi^{\text{π}}$

ευ λο γη η σας ως ε πρεπε $\pi^{\text{π}}$ προ φθασας

$\pi^{\text{π}}$

και νυν ε σω σας η μας Χριστε ε ο θε ος

$\pi^{\text{π}}$

αλλ ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο

$\pi^{\text{π}}$

λι τευ μα $\Delta^{\text{Δ}}$ και κρα ται αι ω σον βα σι λεις

$\pi^{\text{π}}$

ους η γα πη η σας $\Delta^{\text{Δ}}$ ο μονος φι λα ανθρω

$\pi^{\text{π}}$

ω πο ο ο ος

$\pi^{\text{π}}$

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ^ν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα. 13:7-16

Ἄδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἔλαλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες ὃν γὰρ εἰσφέρεται ζῷων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ὄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν

ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν δύνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὅδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι’ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ’ ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὑποιεῖας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὔαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀληθούϊα. (γ') **Ἡχος δ'.**

Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἥκούσαμεν.

Στίχ. **Ἐ**κέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Κοινωνικὸν σύντομον Εἰς Ἀποστόλους.

Ιωάσαφ
Ἡχος πᾶς Νη^Ω

Ἐκτασις. Α - Η

νη ης τα α α α α ρη η η η η
ηη η ηη η η η η η η η τα ρη η
μα α α α τα α α α α α α τα α ρη μα
τα α αυ τω ω ω ω ω ω ω ων Αλ λη λου
ou i α α α α α α α α α α α α α α α α

Τῇ Πέμπτῃ Πέτρου Λαμπαδάριου.

Ἡχος πᾶς Νη

α α α α α α ^θο φιο ο ο ογγο ο ο
 ο ο ο ος α α α α α α αυτωω ^ηω ω ω
 ω ων ^γη και εις τα πε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε βα α α α εις τα πε ε
 βα τα α α α α α α ^Δης οι ^ηοι οι οι οι
 κου ου ου ου της οι οι κου ου ου με ε ⁸ ε
 ε ε ^ηε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ^ηη ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

οι οι οι κουου ου με ε ε ε ε νη ης ⁶_λ τα
^Δ_σ α ρη η η η η η η η η η η η η η η η η
 η
 η η η η η μα α α α α ^π_ρ α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α τα ρη η μα τα α α α α α
 α α α α α α αν τωω ^γω ω ω ω ων ^γω
 Αλ λη λουου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος Δί

Ἐδομεντοφωςτοαληθινόν ε
λαβομενπνευμα επουρα ανιον ενρο
μενπιστινα ληθη α διαιρετοντρι
αδαπροσκυνουουουντες αυτηγαρ
ηημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος Δί

μηνα μηνα μηνεις α φεσιν
αμαρτιων καιεις ζωηναιων
νιον

Δ Πληρω θη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Είη τὸ ὄνομα.

Ὕχος Δι

Ἄλλα μην Θειη το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Ἄλλον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.